

EGY SZÉP HAGYOMÁNY FOLYTATÓDIK

Idén novemberben immár 26. alkalommal kerül megrendezésre Komáromban a Nagy Károly Matematikai Diáktalálkozó. A rendezvény ötletgazdája Oláh György, posztumusz Magyar Örökség Díjjal kitüntetett matematikatanár, aki az ötágú síp szellemében szervezte meg az első diáktalálkozót 1991-ben. A találkozóra már évek óta szívesen jönnek a meghívott tanárok, előadók, mert érzik és tudják, hogy ez a rendezvény nemcsak tehetséges diákokkal való foglalkozás, hanem a magyar diákok matematikai képzésének seregszemléje is. A rendezvény keretén belül megismerkedhetnek Komárommal, történelmével, nevezetességeivel, a felvidéki magyar kultúra kincseivel. Oláh György sajnálatosan korai távozása utáni években Keszegh István vette át a szervezői feladatokat, majd két éve ezt a munkát Fonód Tibor, a Selye János Gimnázium igazgatóhelyettese vállalta magára.

A révkomáromi Selye János Gimnázium és az Ipari Szakközépiskola közös szervezésében megtartott Nagy Károly Matematikai Diáktalálkozó gerincét minden évben hazai és határon túli magyar matematikatanárok és egyetemi hallgatók szakmai előadásai képezik, a legutóbbi, 2017-ben tartott háromnapos rendezvény 24 előadásán közel 80 Kárpát-medencei magyar lakta vidékről érkezett érdeklődő vett részt. A Nagy Károly Matematikai Diáktalálkozón a tehetséggondozás fontos szerepet játszik. Az ebben járatos tanárok tartanak a diákoknak olyan foglalkozásokat, amelyeken a kötelező tananyagon kívül túlmenő, fontos matematikai gondolatokat tartalmazó és a későbbiekben nagyon jól használható ismereteket mutatnak be.

A rendezvény összekapcsolja az anyaországi, Erdély, Felvidék és Dél-

BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT, MAGÁNGIMI! (GONDOLATOK A DUNASZERDAHELYI MAGÁNGIMNÁZIUM 10 ÉVES ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL)

„Egy mosókonyhában jól kitaláltam én azt, hogy mi lesz, azt, hogy majd mi lesz; lent párás háztetők – tíz évvel ezelőtt.” (Cseh Tamás)

Bár nem voltam jelen, amikor kitalálták, hogy Dunaszerdahelyen új gimnázium nyíljon, feltételezem, hogy nem egy mosókonyhában fogant meg a gondolat. Sőt, nem is tíz évvel ezelőtt, hanem jóval korábban. Ennek ellenére mégis ez a Cseh Tamás-dal jutott eszembe a tíz évről. Mert tíz évvel ezelőtt valakik jól kitalálták „azt, hogy mi lesz, azt, hogy majd mi lesz”.

Nem volt elég kitalálni, meg is kellett valósítani. Nem volt elég megvalósítani, működtetni is kellett. Nem volt elég működtetni, működnie is kellett. Most tíz évvel az első tanévnyitó után már bátran mondhatjuk: működik. Jól működik. Azok az emberek, akik részt vettek az alapításban, ebben bíztak. Bár senki nem tudhatta 2008-ban biztosra, hogy mi lesz tíz év múlva, mindenkiben ott volt a remény, hogy van értelme ennek a projektnek. Most ezek az emberek büszkéik lehetnek munkájuk gyümölcsére. És ez még mindig csak a kezdet...

A dunaszerdahelyi magángimnázium elérkezett ahhoz az időponthoz, amikor működési ideje két számjegyűvé vált. Ezen természetesen lehet fanyalogni, hogy vannak ennél sokkal nagyobb múltú iskolák, mit számít a tíz év. Egy friss intézmény életében viszont, ami a semmiből indult, igenis nagy dolog ez. Ebben a tíz évben ugyanis megmutatkozott, hogy a gimnázium életképes, sőt versenyképes. Tíz év után mondhatjuk, hogy „A magángimi” egy olyan „márkanévvé” vált Dunaszerdahelyen (és nem csak ott), amivel számolni kell.

Boldogan mosolygunk a képzeletbeli születésnapi torta mellett. Évkönyvet adtunk ki, ünnepséget rendeztünk a dunaszerdahelyi kultúrházban, összegeztük a számtalan versenyeredményt. Öröm tölt el minket, ha végiggondoljuk, milyen sokra vitték volt diákjaink, és jó érzés, hogy jelenleg is vidám és elégedett arcokat látunk az iskola folyosóin. Az ünneplés mellett azonban ott van a felelősségtudat is. Ez még mindig csak egy út kezdete, és rajtunk múlik, milyen lesz a folytatás. Nem szabad ráülni az eredményekre, hátradőlni, hogy már mindent megtettünk. Hiszen előttünk áll újabb tíz (húsz? harminc? negyven? ...) év.

Sosem szabad belenyugodni abba, ami van, képesnek kell lennünk a fejlődésre. Ezért ha a következő tíz évre gondolok, tovább dúdolom a Cseh Tamás-nótát: „Magamat láttam tíz év múlva itt, / hallottam ezt, a mostani dal hangjait, / és attól félttem, nehogy majd ez legyen, / csak tíz év múlva ne ez a dal legyen!”

Horváth Péter, a gimnázium tanára

vidék magyar matematikatanárait és a legtehetségesebb diákokat. A megnyitó ünnepségen az utóbbi években egyúttal az Oláh György Matematikai Tehetségdíj átadására is sor kerül egy-egy Kárpát-medencei magyar ifjú matematikus számára. A díjalapítók-ból álló kuratórium (Keszegh István, nyugalmazott matematika-fizika szakos tanár, Mészáros József, nyugalmazott matematikatanár, Oláh Györgyné, matematikát tanító pedagógus, valamint Tarics Péter) mindig október végén dönt az aktuális díj átadásáról a beérkezett írásos javaslatok alapján, a díjra pályázó diákok eredményeinek értékelése és alapos mérlegelése után. Olyan magyar középiskolásnak ítélik oda, aki kimagasló eredményt ért el főleg a Nemzetközi Magyar Matema-

tikaversenyen, illetve az egyéb matematikaversenyeken. Az egyes régiók javaslata alapján az ötágú kuratórium választja ki azt a diákot, aki érdemes a díjra, melynek tárgyasult formája Domonkos Béla érdi szobrászművész Oláh György-émlékérme, pénzjutalom és könyvcsoomag.

Fonód Tibor, főszerző

DUNASZERDAHELYEN ÁTADTÁK A FELÚJÍTOTT OKTÓBER UTCAI ÓVODÁT

Ünnepélyes keretek között adták át az óvoda felújított épületét október 29-én. A város legnagyobb magyar tanítási nyelvű óvodájának megújítására több mint 300 ezer euró vissza nem térítendő támogatást nyert el az önkormányzat a Bethlen Gábor Alap felvidéki óvodafejlesztési pályázatán. Az átadó ünnepségen Hájos Zoltán polgármester beszélt arról, hogyan sikerült megújítani a város által működtetett oktatási intézményeket, valamint a nehézségeket, amelyek a pályázati források elnyerését segítik. Köszönetet mondott a magyar kormánynek a támogatásért, a munkálatokat megvalósító szakembereknek a munkájukért, amelynek köszönhetően megújulhatott az intézmény és az óvodai férőhelyeket is tudják növelni. Grezsa István, a Kárpát-medencei óvodafejlesztési programért felelős miniszteri biztos a magyar óvodák fejlesztésének fontosságát emelte ki beszédében, amely a magyar kormány jelentős anyagi forrásokkal támogat. „A 21. században azt, hogy csendes, de nagyon is szívós és kitartó építkezéssel és munkával erősítsük meg a Kárpát-medence magyar szövetét. Ennek a meghatározó színtere a magyar óvoda.” A program egyik bevallott célja, hogy a Kárpát-medencei óvodások száma, hogy 48 ezerről 60 ezerre nőjön 2020-ra. Már az első évben ötezerrel nőtt az óvodások száma – emelte ki a biztos, aki kérte a szülőket, az anyanyelvi oktatást válasszák gyermekeiknek, és biztosította a jelenlevőket, hogy a magyar kormányzat számára minden magyar fontos, hogy meg tudjon maradni maradni a világ minden táján. Menyhárt József, a program megvalósításában partner Magyar Közösség Pártjának elnöke személyes élményeket elevenített fel az óvoda kapcsán, hiszen korábban a közelben éltek családjával. Az október végén átadott Október utcai óvoda kapcsán pedig a magyar kormány segítségének a fontosságát hangsúlyozta. Pázmány Annamária, az óvoda igazgatónője ismertette intézményük múltját, amelynek korai évtizedei nem voltak mentesek a kihívásoktól, de az elmúlt években folyamatos munkával sikerült elérniük, hogy a fejlesztéseknek köszönhetően a csoportok száma is növekedésnek indult. Az ünnepi műsorban segédkezett Pápay Anna és Szabó Emma, a Novus Ortus Diákszínpad tagjai, a magángimnázium diákjai, illetve felléptek az óvodás gyermekek és a Kis Dunaág Néptáncműhely, majd a szalagátvágással hivatalosan is átadták a felújított intézményt.

Nagy Attila

EMLÉKEINK AZ OKTÓBERI NAPOKRÓL

A tanév kezdetét követően szinte észrevétlen gyorsasággal ránk köszöntött az október, Radnóti Miklós gondolataival azonosulva hűvös arany szél lobogott át az iskolánk falai közt, magával hozva sok-sok jókedvet, mókát, kacagást.

A *Méhecskék* nevet viselő napközis csoportok tagjai heteken át tartó „próbatételek” után ünnepélyes fogadalmat tettek, s tanító nénik által készített finomság-méhecskék megérdemelten kerültek a kis tulajdonosokhoz. A szemekben csillogó büszkeség és hála az őszinte köszönet jelképe volt. A szemmel látható boldogság csak fokozódott, mikor a szép őszi időt kihasználva az udvaron sárkányeregetésre került sor. Szülők és gyerekek együtt ügyeskedtek azon, hogy az általuk készített műveik a lehető legmagasabbra repüljenek.

A hónap utolsó napján rendhagyó módon zajlottak a tanítási órák: az őszi szünetre hangolódva kicsit megbolygatuk a megszokott rendet. A tanárok helyett a diákönkormányzat tagjai vezették az órákat. Voltak, akik párban vállalták a feladatot, mások egyedül tartottak példaértékű foglalkozásokat. Természetesen, az órákra komoly felkészülést követően került sor. Kiváló lehetőség volt ez arra, hogy a pedagógusok és a tanulók tartalmas beszélgetéseket folytassanak, véleménycserék szülessenek, és mindenki fontosnak érezze magát. A diákok körében és a pedagógusok közt is nagy tetszést nyert el a különleges délelőtt, együtt várják a következőt!

A délutáni órákban ismét élettel teltek meg a folyosók, készült a Vámpírbál díszlete. A zsbongó falai sötét borítást kaptak, a zenefelelős hangolt, a sminkek és jelmezek tökéletesedtek... merthogy ez mind a hagyományos őszi diákbál velejárója. Aki jelen volt, nem unatkozott: táncos játékokban vehetett részt, banánevő versenybe nevezhetett be, kedvére bulizhatott a kilencedikes fiúk által előadott mulatós zenékre, és természetesen jókat falatozhatott a báli nassolókból is, melyeknek egy részét a szakkörökön készítették el a gyerekek.

Miközben a nagy szórakozás zajlott, alsó tagozatosok gyülekeztek a második emeleten. Ők szintén több éves hagyományát ápolják annak, hogy az őszi szünetre hangolódva az utolsó iskolanap éjszakáját együtt töltik. Micsoda öröm a késő esti órákban kincset keresni lámpafénynél, kézműveskedni a tanító nénikkel, félszázan együtt vacsorázni! Na és amikor az izgalmas és kreatív feladatteljesítéseket követően fáradtan pizsamába bújik mindenki, nem maradhat el a mese, az eredeti és hamisítatlan magyar népmese felolvasása sem.

Ennyi felejthetetlen élmény hatására mindenki mosolyogva indult az őszi szünetre, kipihenni a fáradságokat, merthogy a mozgalmas napok nyomot hagynak valahányunkban. Ki-ki újabb terveket szőtt, mások a friss emlékeket lapozgatták... Egy biztos, a tanév előttünk álló hónapjai még rengeteg programot tartogatnak. Meglepetésekkel és kihívásokkal nézünk szembe annak érdekében, hogy a tanulás mellett a szórakozás is helyet kapjon a nagyfödemesi Borsos Mihály Alapiskolában.

Radványi Adél, igazgatónő

